

ATATÜRK ve ATATÜRKÇÜLÜK'E SALDIRILAR

Prof. Dr. ANIL ÇEÇEN

Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu ve kurucu iradenin temsilcisi olan Mustafa Kemal Atatürk; Türk devleti, Türk dünyası ve Türk ulusuna düşman olan bütün kesimler ve merkezler tarafından ana hedef tahtasına oturtulan bir hedef haline getirilmiş ve bu doğrultuda her türlü saldırıya açık bir ortam yaratılmıştır.

Yirminci yüzyılın önde gelen liderlerinden birisi olarak Atatürk soğuk savaş yıllarında saygı ile karşılanmış, özellikle batı dünyasının uygar kesimleri, kendi ülkesinde bir ulusal kurtuluş savaşı sonrasında aynı zamanda bir de uygarlık devrimi yapmış olan Mustafa Kemal Atatürk'ü her zaman saygı ile karşılamışlar ve yıldönümlerinde övücü sözler ile Türkiye Cumhuriyetinin kurucusuna hak ettiği yeri vermeğe çalışmışlardır. Yirminci yüzyılda batı dünyasında yayınlanmış olan birçok kitap ya da bilimsel araştırmalarda da Atatürk'ten olumlu söz edildiği ve siyasal tarihin önde gelen liderlerinden birisi olarak kabul edildiği görülmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti ve Türk ulusu açısından mutlulukla karşılanan bu pozitif yaklaşımın yirmi birinci yüzyıla girerken giderek terk edildiği ve Atatürk ile beraber onun düşünce ve ilkelerine karşı büyük bir saldırı kampanyasının örgütlendiği açıkça ortaya çıkmaktadır. Dün Atatürk'e saygı gösterenler ve sahip çıkanlar bugün Atatürk ve Atatürkçülük karşıtı bir çizgide bir araya gelerek, toplu bir saldırı kampanyasını küresel sermaye ve medya desteği ile topluca sürdürmektedirler.

Yirminci yüzyıla girerken imparatorluklar çağı bitmiş ve ulus devletlere geçiş aşamasına gelinmiştir.

Doğu imparatorlukları olan Rus Çarlığı, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ve Osmanlı İmparatorluğu birinci dünya savaşı sürecinde çökerek dağılıncı bunların yerine bir çok ulus devlet kurulmuş, daha sonraki aşamada ikinci dünya savaşı ile beraber Amerika Birleşik Devletleri ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği merkezli iki kutuplu dünyaya geçilince Batı Avrupa devletlerinin dünya kıtaları üzerinde oluşturdukları beş yüz yıllık sömürge imparatorlukları da dağıtılarak, sömürgelerin uluslaşması çağına geçilmiştir.

Böylece yirminci yüzyıla girerken dünya haritası üzerinde yirmi devlet varken, sömürgelerin devletleşmesi sayesinde iki yüz devletin üzerinde yer aldığı bir dünya haritası ortaya çıkartılmıştır. Bu yüzyıl imparatorluklardan ulus devletlere geçiş çağı olduğu için, uluslar arası konjonktürde kıtalar üzerindeki ulus devletlerin oluşumuna elverişli bir ortam yaratılmıştır.

İşte bu aşamada Türk ulus devletinin kuruluşu imparatorluklar sonrasında gündeme gelirken, bir ulusal kurtuluş savaşı zaferi üzerine Türkler kendi ulus devletlerini kurabilmişlerdir.

O dönemde, emperyal devletlere karşı bir mücadele ile Türkler ulus devletlerine kavuşurken, kurucu önder olarak Atatürk dünyanın bütün ülkeleri ve ulusları tarafından yüceltilerek saygı ile selamlanmıştır. Çağın gidişine uygun bir doğrultuda köhnemiş bir imparatorluk düzeninden çağdaş bir cumhuriyet düzenine geçişi sağlayan önder olarak Atatürk uygar dünyanın en önde gelen siyasal liderlerinden birisi olarak her zaman saygı ile karşılanmış ve daha sonrasında da aynı saygı çizgisinde anılmıştır.

Ne var ki;

Sovyetler Birliğinin dağılması sonrasında Amerika Birleşik Devletleri tek kutup merkezi olarak ayakta kalınca, kendisini en büyük süper güç olarak ilan etmiş ve bu durumundan yararlanarak kendisinin merkezinde yer aldığı bir tek merkezli yeni dünya düzeni oluşturmağa yönelmiştir.

Özellikle, tekelci şirketlerin çok büyüyerek küresel sermaye kuruluşlarına dönüşmeleri aşamasında, Amerika Birleşik Devletleri küreselleşmenin merkezi olarak ilan edilmiş ve bu doğrultuda küresel sermayenin istek ve gereksinimleri doğrultusunda, yepyeni bir küresel imparatorluk oluşturma hedefine yönelik olarak, batı emperyalizmi bütün dünya ülkelerini yeniden sömürgeleştirmeğe başlamıştır.

Yirminci yüzyılda sömürgeleikten kurtularak bağımsız ulus devletlere dönüşen dünya ülkeleri, bir asır sonrası yeniden sömürgeleşmeğe doğru sürüklenirken, ekonomi üzerinden bağımlı bir duruma zorlanmışlar ve yeniden kapitalist emperyalizmin tutsağı konumuna düşürülmüşlerdir.

Birinci dünya savaşının hemen ardından ilk bağımsızlık savaşını vererek bağımsız Türkiye Cumhuriyetini kuran Atatürk tüm eski sömürgelere antiemperyalist bir çizgide bağımsız ulus devlet olma yolunu açmıştır. Küresel sermaye yeniden sömürgecilik peşinde koşarken, ilk bağımsızlık savaşını veren Türklerin ulusal önderi Atatürk'ü başlıca hedef olarak seçmiştir. Bu nedenle, uygar batı ülkelerinde bir asır boyunca saygı ile karşılanan ulusal kurtuluşçu ve antiemperyalist önder Mustafa Kemal, yeni dönemde tamamen olumsuz bir çizgide kötü ve aşığılayıcı bir dil ile ele alınarak giderek artan bir saldırı trafiğine hedef yapılmıştır.

Uluslararası konjunktürü kendi çıkarlarına göre ayarlamasını iyi bilen batılı emperyal güçler, dünya uluslarını uyutarak ulus devletlere karşı savaş açarlarken, her ülkedeki ulusal önderleri baskıcı, otoriter hatta faşist olmakla suçlayarak ulus devletlerin temelini oynatmağa yönelmişlerdir.

Bu noktada, Hitler ve Mussolini gibi faşist önderler kullanılarak bütün ulusal önderler faşist olarak ilan edilmeğe çalışılmış, bu doğrultuda Atatürk'ü Hitler ve Mussolini ile beraber ele almak bütün küreselci, mandacı, işbirlikçi, neoliberal ve cemaatçi akımlar elbirliği ile ulusal önderleri karalayarak gündemden düşürürlerken, dünyanın merkezinde kurulmuş olan Türk ulus devletinin kurucu önderine yönelik saldırıları artırarak Atatürk'ü tarih sahnesinden silmeğe yönelmişlerdir. Bu doğrultuda, akla gelen her yol denenerek Atatürk küçük düşürülmeğe ve kendi ulusu önünde mahkum edilmeğe uğraşılmıştır .

Atatürk'ün en büyük düşmanı emperyalizm olduğu için, emperyalizm de Atatürk'ü kendisine en büyük düşman olarak seçmiştir.

On beşinci yüzyıl sonrasında dünyayı beş yüz yıl sömüren batı kapitalizmi, küresel sermayenin önderliğinde bir dünya imparatorluğuna yeniden yönelirken başlıca engel olarak ulus devletleri gördüğu için ,dünyanın her yerinde tüm ulus devlet önderleri kara listelere alınarak yıpratılmağa yönelinmiştir. Bu nedenle Atatürk en büyük ulus devlet kurucusu olarak emperyalizmin her zaman için hedefinde olmuştur.

Emperyal merkezlerin adamları ve bu merkezlere bağlı olan bilim adamı ya da yazar takımları, ağız birliği içerisinde bu merkezlerden aldıkları talimatlar doğrultusunda Atatürk'e ve onun ilkelerinden meydana gelen Atatürkçülük akımına karşı her türlü saldırı yolunu denemeğe kalkışmışlar, bu

doğrultuda çeşitli siyasal senaryolar düzenleyerek ulus devletlerin kurucu önderleriyle beraber Atatürk'e de çamur atmaktan uzak durmamışlardır. Bu tarihsel gerçek nedeniyle, Atatürk'e ve onun ilkelerinden meydana gelen Atatürkçülük akımına en büyük düşman her zaman için emperyalizm olmuştur. Emperyalizm hem kendi yetiştirdiği adamları ile hem de dünya ülkelerinde maddi çıkar peşinde koşan işbirlikçi takımı ile beraber çalışarak hem ulus devletlerden, hem de bu siyasal yapıların ulusal önderlerinden kurtulabilmenin çabası içinde olmuştur.

Yeryüzü kıtalarının tamamını ele geçirerek emperyal imparatorluklarının eyaleti konumuna çevirmek istedikleri ulus devletler, karşı karşıya kaldıkları emperyalist baskı ve saldırılar sırasında Atatürk gibi ulusal önderler her zaman için hedef tahtası konumunda olmuştur.

Tam bağımsız bir ulus devlet kurmayı hedefleyen ve bu doğrultuda ciddi bir ulusal kurtuluş savaşı vererek emperyalizme karşı savaşan Atatürk, yabancı emperyalizm ve onların yerli işbirlikçilerinin hedefinde olmuştur. Emperyal olmayan dünya devletleri ve ulusları Atatürk'ü büyük bir saygı ile selamlarken emperyalistler kendi çıkar düzenleri uğruna oluşturdukları yalan kampanyaları ile Atatürk ve benzerlerini gözden düşürebilmenin çabası içinde olmuştur. Sahte belgeler, yalancı tanıklar, uydurma senaryolar ile çamur atma girişimleri ve benzeri saldırılar ile Atatürk sürekli olarak gözden düşürülmeğe çalışılmıştır. Bu doğrultuda Atatürkçülük' de mahkum edilerek halk kitlelerinin bu doğrultuda hareket etmeleri önlenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti, Atatürk dönemi sonrasında kendi güvenliği için bir ulusal savunma stratejisi belirlerken, soğuk savaş koşulları içindeki batılı müttefiklerinin baskısı ile hareket ederek eksik ve yanlış bir tehdit analizi yapmıştır. Atatürk'ün Türk ulusuna miras olarak bıraktığı Türkiye Cumhuriyetine yönelik olarak üç ana tehdit belirlenmiş ama gerçek ana tehdit olan emperyalizm gözden uzak tutulmuştur.

Türk devletinin Atatürk sonrasında böylesine çarpık bir tehdit analizine sürüklenmesine neden olan batılı ülkeler ve onların yerli işbirlikçileri, böylece Türk devletini yeniden batı emperyalizminin kaskacı altına alabilmenin arayışı içinde olmuştur. Emperyalizm hegemonya planları doğrultusunda her şeyi ve yolu kullanmak gibi bir oportünizmi her aşamada uyguladığı için ulus devletler açısından her zaman en büyük tehdit emperyalizm olmuştur.

Ne var ki;

Atatürk dönemi sonrasında işbaşına gelen siyasal yönetimler, kurucu önderin tam bağımsızlığı sürdürecektir siyasal dengelerini terk ederek ve kurucu önderin cenazesi kalkar kalkmaz hemen gizli antlaşmalar imzalayarak Türkiye Cumhuriyetini yeniden bağımlı bir konuma getirmişlerdir.

İkinci adam olarak işbaşına gelen yeni devlet başkanı kendisini milli şef ilan ederek, İngiltere, Fransa ve Amerika Birleşik Devletleri gibi Atlantik güçleri ile gizli antlaşmalar imzalayarak Atatürk'ün tam bağımsızlık statüsünde kurduğu Türk devletinin, Atlantik emperyalizminin güdümü altına girmesini sağlamıştır. Atatürk'ün ölümü üzerine hemen onun yönetim kadrosu tasfiye edilmiş ve Atlantik emperyalizmine yakın kadrolar işbaşına getirilerek, tam bağımsız Türkiye Cumhuriyeti yeniden batı emperyalizmine bağımlı bir konuma getirilmiştir. Atatürk bütün antlaşmaları meclisten geçirerek Türk kamuoyunun desteğini alırken, yerine gelen ikinci adamın bir Atlantikçi gibi davranması Türkiye'yi yeniden bağımlılık çıkmazının içine itmiştir.

Soğuk savaş koşullarında, Türkiye Cumhuriyeti Sovyet tehdidi yüzünden Nato'ya üye olmak zorunda

kalmış ve bu aşamadan sonra bağımsızlığını iyice yitirerek, Nato üzerinden batının askeri merkezlerinin güdümünde kalan bir yönetim biçimine doğru yönlendirilmiştir.

NATO Türkiye'ye gelerek askeri üsler kurmuş ama aynı zamanda sivil kadrolar da yetiştirerek Türk siyasetinde önde gelen yerlere getirmiştir.

Böylece Türkiye, içeriden ele geçirilerek bir anlamda batı emperyalizminin yönlendirdiği ülke konumuna gelmiştir. Nato Türk ordusunun Atatürkçü kadrolarını tasfiye ettirirken, Türk siyasetinde öne çıkardığı batıcı kadrolar aracılığı ile de Türkiye Cumhuriyeti bulunduğu bölgedeki batı çıkarları doğrultusunda yönlendirilmeğe çalışılmıştır.

Dış emperyal tehdidin yanı sıra bir de iç emperyal tehdit, Türkiye'nin Nato üyesi olmasından sonra gündeme gelmiştir. Sovyet tehdidine karşı batı emperyalizmi bütün Orta Doğu bölgesindeki güvenlik önlemlerini Türkiye üzerinden almış, Türkiye'de kurulmuş olan üsler batı çıkarları doğrultusunda kullanıldığı için Türk devleti bütün komşuları ile düşman konumuna gelmiştir.

İsrail'in güvenliği için kurulan İncirlik üssü yüzünden Türkiye Suriye, Irak ve İran gibi sınır komşuları ile düşman durumuna sürüklenmiş ve bu yüzden de ciddi güvenlik tehditleri ile karşı karşıya kalmıştır.

NATO üyeliği Türkiye için güvenlik üreteceğine, tüm komşular ile karşı karşıya bırakılmak gibi bir savaş tehdidini her zaman için canlı tutmuştur. Batı çıkarlarının temsilcisi olan bir askeri örgüt, batı emperyalizmine karşı bir ulusal kurtuluş savaşı vererek Türkiye Cumhuriyetini bağımsız devlet konumuna getiren Atatürk'e ve onun ilkelerine uzak durmuş, Atatürkçü askeri ve sivil kadrolar yerine, batıcı, mandacı ve işbirlikçi siyasal kadrolar ile çalışmayı tercih etmiştir.

Atatürk ve ilkeleri yavaş yavaş Türk devletinden ve toplum yapısından silinirken, batıcı ve Amerikancı bir yaklaşım giderek öne çıkartılmış, bu tutumun arkasından da geleceğe yönelik Büyük İsrailci bir yaklaşım giderek öne çıkmağa başlamıştır. Batıcılık zamanla Amerikancılık, Avrupacılık ve İsrailciliğe doğru yönelirken, Türkiye hızla bağımsızlığını yitirmek durumunda kalmış ve batı işbirlikçisi kadrolar içeriden devleti ve toplumu ele geçirirlerken, hem Atatürk imajını, hem de ondan Türk ulusuna yadigar kalan cumhuriyetin temel ilkelerini silmek üzere her fırsatta harekete geçmişlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti hukuken bağımsız bir devlet olmasına rağmen, NATO'nun ülkeye yerleşmesi sonrasında işbirlikçi kadroların toplum ve devlet yönetimini ele geçirmeleri üzerine yeniden Osmanlı devletinin son dönemindeki gibi dışa bağımlı bir durum yaratılmıştır.

İkinci dünya savaşı sonrasında Türkiye hızla küçük bir Amerika olarak ABD sömürgesi olurken, NATO ülkede her türlü senaryoya yönelerek siyasette Amerikancı kadroları öne çıkarmış, bu aşamada tehdit analizleri de batı ittifakının istediği doğrultuda yapılmıştır.

Batı açısından Sovyetler Birliği karşı kutbun merkezi olduğu için Türkiye'de tehdit analizleri üç büyük tehdede göre yapılmıştır.

Ulusal güvenlik belgelerinde önce komünizm, sonra da bölücülük ve şeriatçılık ana tehditler olarak belirlenmiş ama ana tehdit olan emperyalizmden söz edilmemiştir. Çünkü bu çarpıtılmış tehdit analizini Türkiye batının jandarması olan Nato aracılığı ile yapmak durumunda kalmıştır. En büyük tehdit olan emperyalizmi yok sayarak karşı kutbun rejimini tehdit görmek, ayrıca üniter devlet ve laik

cumhuriyet açısından en büyük tehditler olan bölücülük ve şeriatçılığa göstermelik olarak ulusal güvenlik belgelerinde yer verilirken, emperyalizmden hiç söz edilmemesi, sanki emperyalizm yokmuş gibi bir tutumun izlenmesi sayesinde, batı emperyalizmi Türk devletinin her birimine ustalıkla bir biçimde sızarak ülkenin batılılar tarafından yeniden ele geçirilmesi işlemlerini tamamlamışlardır. **Nato destekli askeri yönetimler sırasında hem Atatürkçü kadrolar hem de bütünüyle Atatürkçülük Türk devletinin her biriminden ustalıkla bir biçimde silinerek, Türkiye yeniden yarı sömürge konumuna düşürülmüştür.**

İşbirlikçi ve mandacı ekipler batı sisteminin çıkarları doğrultusunda Türkiye'yi bir yerlere doğru sürüklerken, ana tehdit olan emperyalizm yok sayılmış ama batı emperyalizminin kontrolü altında olan her türlü bölücülük ve şeriatçılık akımları komünizm ile beraber ana tehditler olarak gösterilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti batılı müttefikleri sayesinde böylesine çarpık bir tehdit analizine mahkum edilince, ülkenin yeniden sömürgeleşmesinin yolu açılmıştır.

Türkiye Sovyet tehdidi ile uğraşırken Nato her yönü ile Türkiye'ye yerleşmiş, komünizm korkusu MacCartism çizgisinde giderek abartılırken, Türkiye'nin bir Amerikan sömürgesi konumuna sürüklenmesine seyirci kalınmıştır .

Atatürk'ün emperyalizm ile savaşarak ilan ettiği tam bağımsız Türk devleti yeniden batı emperyalizminin kucağına düşünce, ulusal kurtuluş savaşı sonucunda elde edilen kazanımlar teker teker elden gitmiş, sömürgeleştirme sürecine karşı çıkan Atatürkçü akım da düşman ilan edilerek, Atatürk ile beraber halkın gözünden düşürülmeğe çalışılmıştır.

Nato'cu darbeler Atatürkçülük adına yapılmış gibi senaryolar sahneye konulmuş ama bu dönemlerde gerçek Atatürkçüler ve Atatürkçülük hem devletten hem de toplumdaki uzaklaştırılmağa çalışılmıştır.

Eminsu'lar ile 147'ler, 1402'ler'in tasfiyeleri Amerikan emperyalizminin Türkiye'ye yerleşmesi doğrultusunda gerçekleştirilmiş, askeri rejimlerde halk Atatürkçülük adına Atatürk'ten soğutulurken ortaya sahte Atatürkçülükler çıkmış ve Türk halkı bu yoldan kandırılarak ciddi bir Atatürkçülüğe tehdit yolu açılmıştır. Açıktan Atatürk'e ve Atatürkçülüğe saldıramayanlar, Atatürk ilkelerini çarpıtarak ya da karıştırarak kendilerini de Atatürkçü gibi gösterme yollarına başvurmuşlar, bu yollardan Türk kamuoyunda kafa karışıklığı yaratılarak antiemperyalist direnişin önü kesilmek istenmiştir. Tam bağımsızlıkçı Atatürkçülük her yönü ile emperyalizme karşı olduğu için, emperyalistler de devlet ve toplumun çeşitli kanallarına sızarak, Atatürk ve Atatürkçülük düşmanlığını kararlı bir biçimde sürdürmüşlerdir.

Sahte Atatürkçülük zaman içerisinde gerçek Atatürkçülük için en büyük tehdit konumuna gelmiştir. Türk halkı Atatürkçülüğün gerçeği ile sahtesini ayırabilecek durumdan uzaklaştırılmış ve böylece Atatürkçülükte yozlaşmanın önü açılmıştır.

Ulusal güvenlik belgelerinde yer alan komünizm tehdidi Sovyetler Birliğinin dağılması sonrasında ortadan kalkmıştır ama sosyalist bloğu tasfiye eden batı kapitalizmi ayakta kaldığı için ve ABD üzerinden daha da büyüyerek bir anlamda süper emperyalizm olarak dünya ülkelerine saldırıda bulunmaktadır.

Bu nedenle, Türkiye yeni dönemde ulusal güvenlik belgesinden ana tehdit konusu olarak komünizmi çıkartarak yerine kapitalizmi koymak durumundadır.

Avrupa ülkelerinin beş yüz yıllık sömürgeciliğinin eseri olan batı kapitalist sistemi yirmi birinci yüzyılda ABD öncülüğünde yeniden dünyaya saldırırken, oluşturulan neoliberal kadrolar yeni dönemin işbirlikçileri olarak hem ulus devletlere hem de ulusal önderlere saldırmayı bir görev bilmektedirler. Liberalizmi özgürlükçülük gibi gösteren bu mandacı kadrolar, küresel şirketlerin bütün dünya ülkelerine karşı uyguladıkları liberal faşizmi görmezden gelmekte, ulusalcı önder Atatürk'ü faşist lider olarak ilan ederlerken küresel şirketlerin dünya halklarına karşı uyguladıkları gerçek faşist baskıları perdelemeye çalışmaktadırlar.

Yeni dönemde ulusalcılık faşizm olarak ilan edilirken, her türlü işbirlikçilik ve mandacılık liberalizm adına savunulabilmektedir.

Bazen vatan hainliği çizgisine kadar ilerleyen işbirlikçilik ve mandacı girişimler bile batılı emperyalistler tarafından ödüllendirilmekte bu gibi kişiler ve toplum kesimleri hızla zengin edilirken, Atatürkçü ve ulusalcı kadrolar her yerden dışlanarak toplum dışına atılmağa çalışılmaktadır. Bütün neoliberal kadrolar, yazarlar ve bilim adamları Atatürk ve Atatürkçülük düşmanlığında birleşmekte, küresel sermayenin dünya imparatorluğu için ulus devletleri tasfiye işi bu gibi kadrolara verilirken, bunlar da her fırsatta Atatürk düşmanlığını ve Atatürkçülük karşıtlığını gündeme getirmektedirler. Atatürk'e saldırma konusunda birbiriyle yarışan işbirlikçi kadrolar, her aşamada emperyalizmin mutlak desteğini yanlarına almaktadırlar. Ekonomi üzerinden yeni sömürgecilik oluşturulurken, kapitalist emperyalizmin ana tehdit olduğu bir türlü resmi belgelere konulamamaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti ulus devleti için ana tehdit olarak belirlenen bölücülük ve şeriatçılık tehlikeleri bugün hızla tırmanarak daha da büyümekte ama bütün bu hareketleri mutlak anlamda kontrolü altına alan küresel batı emperyalizmi, laik ve çağdaş ulus devletleri yok etme doğrultusunda hem bölücülüğü hem de şeriatçılığı son derece etkili bir düzeyde kullanmaktadır.

Etnik gruplar desteklenerek, kültürel haklar görünümünde içinde buldukları ulus toplumdan sıyrılmaları sağlanarak bölücülük bütünüyle batı emperyalizmi tarafından desteklenmekte, zaman içerisinde etnik grupların ulus toplumların dışına çıkararak kendi küçük eyalet devletlerini oluşturmalarına fırsat verilmeğe çalışılmaktadır.

Ulus devletlerin aşılarak küçük eyaletlerin oluşumu üzerinden bir dünya devletine doğru gidiş tezgahlanmağa çalışılırken ulus devletler ile beraber ulus devletin öncüleri ve kurucu kadroları da hedef alınmaktadır. Bugün Türkiye'de Atatürk bölücüler tarafından faşist önder ilan edilirken, Atatürkçülük de faşizm gibi gösterilmeğe çalışılmaktadır. Faşizm ile Kemalizmi birbirinden ayırt edemeyecek derecede cahil ve bilgisiz olanlar ile, üstlendikleri işbirlikçi misyon nedeniyle kasıtlı olarak bu durumu yaratan bazı alt kimlikli kesimler örgütlü bir biçimde işbirliği yapabilmektedirler. Atatürk düşmanlığında bölücüler ile işbirlikçi mandacıların birleşmeleri Atatürkçülük açısından da olumsuz bir durum meydana getirmekte, halkların özgürlüğü adı altında etnik grupların ulusal toplumlardan koparak küresel sermayenin güdümünde işbirlikçi küçük eyalet devletlerine yönelmeleri gerçekleştirilmeğe çalışılmaktadır.

Etnik grupların dış destekle kopartılması aşamasında Türkiye'deki Atatürk saldırganlığı fazlasıyla artmış, Atatürk ilkeleri doğrultusunda Atatürkçü politikalar izlenmesinin önlenmesi için bölücü çevreler planlı bir biçimde ulusalcı ve Atatürkçü kesimlere sürekli olarak saldırmayı bir görev haline getirmişlerdir.

Bütün bölücü yayınlarda Atatürk'ün faşistliği üzerine yazılar yayınlanmakta, Atatürk'ün izinden gitmeğe çalışan ulus devletçi Atatürkçüler de gerçeklere aykırı bir biçimde, insan hakları düşmanı ilan edilebilmektedirler.

Bölücülük ile yapılan değerlendirmelerin benzerlerini şeriatçılık için de yapmanın mümkün olduğu görülmektedir. Şeriatçılık dini cemaatler aracılığı ile örgütlendiği için, bu gibi dini gruplar ulusal toplumun bölünmesine ve giderek de parçalanmasına yol açmaktadırlar.

Orta Doğu'nun Müslüman ülkelerinde ulusal toplum yerine dinsel toplum yapılanmaları bulunduğu için bunlar cemaatler aracılığı parçalı yapılara sürüklenmişler, Şii – Sünni – Alevi – Nakşi - Nurcu gibi gruplaşmalar, ulus devletlerin toplumsal bütünlüğünü bozarak parçalanmalarına neden olmuştur.

Irak, Suriye ve Libya'da yaşanan olaylar bu durumun açık bir kanıtı olarak tarihteki yerini almıştır. Arap ve Müslüman toplumlar da cemaatlerin bölücü örgütlenmeler olarak devreye girdikleri ve ülkelerinin üniter yapılarının dağıtılmasında emperyalizm tarafından kullanıldıkları, çeşitli olaylar ile son yıllarda fazlasıyla kesinlik kazanmıştır. Tıpkı etnik bölücülük gibi dini cemaatler de inanç ve kültürel kimlikler üzerinden bölücü işlevler yerine getirerek, ulus devletlerin toplumsal bütünlüklerinin ortadan kaldırılmasında bir araç olarak kullanılmışlardır.

Cemaatler dinsel gruplar olarak, hem toplumların parçalanarak bütünlüklerini yitirmelerine hem de laik devletlerini ortadan kaldırarak din devletlerine doğru gelişmelerin ortaya çıkmalarına yardımcı olarak çok ciddi olumsuz işlevler meydana getirebilmektedirler.

Laikliğin ortadan kaldırılmak istenmesi aynı zamanda ulus devlete de son vereceği için, cemaatçiler aynı zamanda ümmetçilik yaparak bir anlamda ulus öncesi döneme geçilmesi için çalışmaktadırlar. Küresel sermaye de, dünya ülkelerini modernizmin kazanımlarından uzaklaştırarak postmodernizm adına dışarıdan kolayca yönetilebilecek yeni bir orta çağ toplumu oluşturmayı hedeflediği için dinci grupları ve cemaatleri açıktan desteklemekte, onlara para yardımı yaparak kendi eyalet devletlerini kurmalarını istemektedir.

Emperyalizm bu aşamada yeni cemaatler kurdurarak ve bunların kendi istihbarat örgütleriyle çalışmalarını sağlayarak ulus devletlerin altından ulusal toplumlarını kaydırmaktadır.

Milli sınırları içerisinde cemaatlerin parçalayıcı tutumları yüzünden kendi ulusunu kaybetme aşamasına düşürülen ulus devletlerin varlıklarını sürdürebilmeleri mümkün olamayacağı için, tıpkı bölücülük gibi işin sonunda ulus devletlerin dağılması söz konusu olacaktır. İşte bu yüzden, Türkiye'deki dini cemaatlerin çoğunluğu hem emperyalizm ile işbirliği yapmakta, hem de ulus devletlerin laik ve üniter yapılarının tasfiyesinde rol oynayarak bir anlamda Atatürk karşıtı bir eylem içine girmektedirler.

Bu tür cemaatler ellerine geçirdiklere sermaye ile hem gazete çıkarmakta hem de televizyon kurarak her gece ve her gün hem Atatürk'e hem de Atatürkçülüğe saldırarak kendilerinden beklenen ulus karşıtlığını eyleme dönüştürmektedirler.

Ümmet isteyen cemaatler millete karşı çıkarken, emperyalizmin eyalet devleti oluşturma oyununa alet olarak aynı zamanda bölücülük de yapmaktadırlar. En ciddi Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlığının bu çevrelerden geldiği görülmektedir.

Türk ulus devletinin kurucu önderi olan Mustafa Kemal Atatürk, hem kendi zamanında hem de sonrasında her zaman için düşman kampların ya da merkezlerin hedefinde olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulu bulunduğu Misakı Milli topraklarında başka tür devlet kurmak isteyen, etnik ya da dini gruplar ile beraber emperyal devletler de Türkiye Cumhuriyeti devletini ortadan kaldıracak doğrultusunda hem Atatürk hem de Atatürkçülük düşmanlığı yapabilmektedirler.

Bu gibi kesimler, emperyal devletlerden gelen para destekleriyle Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlığını siyasal alanda örgütleyebilmekte, devleti kuran Atatürk'ün partisinin dışarıdan gönderilen partili olmayan işbirlikçi kadrolar tarafından işgal edilmelerini sağlayabilmekte, Atatürkçülük adına kendi çıkarlarını savunan uydurma politikaları, sahte Atatürkçülük olarak toplum ve siyaset içerisinde pazarlayabilmektedirler.

Merkezi coğrafya da kendi çıkarlarını empoze eden bütün emperyal devletler, Türkiye'yi kendi oyunlarına alet edebilme doğrultusunda Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlığını çekinmeden saldırılar ile örgütleyebilmektedirler.

Merkezi coğrafyadaki etnik ve dini devlet kurma projeleri ile birlikte bölgesel emperyal planları olan devletlerin de hem Atatürk hem de Atatürkçülük düşmanlığı yaptıkları yıllardır görülmektedir.

Türk halkı artık bu tür siyasal senaryolar ve filmlerden bıktığı için düşmanca politikalardan ya da tehditlerden eskisi gibi etkilenmemekte ve geleceğe dönük bir biçimde daha özgür ve barışçı bir yol aramaktadır.

Atatürkçülük, Kemalizm olarak bir düşünce akımı biçiminde ele alındığında, Atatürk'e saldıran kesimlerin aynı zamanda Atatürkçülük karşıtlığını da bilinçli bir biçimde gündeme getirdikleri görülmektedir. Felsefeler ya da ideolojiler çatışmasında Atatürkçülük, Kemalizm olarak hedefe konmuş durumdadır. Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlarının aynı zamanda düşünsel boyutta Kemalizm'e de karşıt çizgide düşünce sistemleri geliştirmeğe çaba göstermektedirler. Düşünce dünyasında yer alan genel ideolojiler ya da felsefeler, ulusal birikimlerin sonucu olan düşünce sistemlerini dışladıkları ölçüde Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlığının kullandığı malzemeler konumuna gelmektedirler.

Felsefenin soyut yapısında, Atatürk ve Atatürkçülük gibi bir sosyal ve siyasal gerçekliğin ele alınması ya da değerlendirilmesinin bilimsel olabilmesi için her türlü koşullanmanın ötesinde hareket ederek var olan gerçek durum analizlerinin objektif koşullarda yapılabilmesi gerekmektedir.

Atatürk tarihsel olayların sahneye çıkardığı bir önder olarak, Türklerin ulus devletini kurarken gerçekçi bir biçimde davranmış ve kendi döneminin koşullarında en yararlı sonuç olarak tam bağımsız bir ulus devlet olarak Türkiye Cumhuriyetini kurabilmiştir. Tarihsel gelişmelerin siyaset sahnesine çıkardığı bir ulusal önder olarak Atatürk siyasal inisiyatif sahibi olduğu çeyrek yüzyıla yakın zaman dilimi içinde o dönemin koşullarına göre hareket ederek en gerçekçi sonuçlara ulaşabilmiştir. Bunun ötesinde çeşitli ideolojiler ve siyasetler açısından getirilebilecek eleştiriler insafı olmak durumundadırlar. Bugünün koşullarında Atatürk döneminin olayları değerlendirilirken daha dikkatle hareket etmek ve gerçekçi değerlendirmeler ile Atatürk'ü bir yere oturtmak gerekmektedir.

O dönemin koşullarını bilimsel açıdan tahlil etmeden Atatürk'e saldırmak, ya da onun Türkiye'nin

özel koşullarını dikkate alarak ortaya koyduğu Atatürk ilkelerini küçümseyerek eleştirmek çocuksu bir davranış olarak görünmektedir.

Atatürk ve Atatürkçülük, Türklerin tarihinin en büyük dönüşüm noktasında ortaya çıkan tarihsel olgulardır.

Çöken imparatorluğun küllerinden çağdaş bir ulus devlet ve laik bir cumhuriyet rejimi çıkartabilmek her baba yiğidin yapabileceği iş değildir.

Ulusal kurtuluşu başardıktan sonra kurulan devletin de başına geçen kurucu önder sayesinde bugün Türkiye Cumhuriyeti, dünyanın orta yerinde güçlü bir devlet olarak yoluna devam edebilmektedir. Bu durumu kendi çıkarlarının bozulması yüzünden istemeyenler, Türkiye'yi küçümseyenler, Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşu yüzünden siyasal hesapları ya da planları bozulanlar eskiden olduğu gibi Atatürk'e ve Atatürkçülüğe saldırmaya devam edecekler ve her fırsatta kurucu öndere çamur atmaktan geri kalmayacaklardır.

Ne var ki, şimdiye kadar sürdürülen bu çamur atma ve saldırma operasyonları ile emperyal güçler ve onların yerli işbirlikçileri istedikleri sonuçları alamamışlardır.

Bir anlamda onlar bağırmaya ve çağırmaya devam etmişler ama Türkiye Cumhuriyeti gemisi kararlı bir biçimde hem çağdaş uygarlık hem de dünya barışı yolunda ilerlemeyi sürdürmüştür.

Kervan yürürken, birilerinin çıkar hesapları ile bağırıp çağırması hiçbir sonuç vermemekte, aksine Türk ulusu kurucu önderine daha yürekten sarılarak ulus devletin ve çağdaş cumhuriyetin çatısı altında geleceğe doğru emin adımlar ile yürüyerek ilerlemektedir.

Türkiye bu aşamadan sonra, gerçek anlamda emperyalizm merkezli tehdit analizleri ve güvenlik belgeleri ile her türlü saldırı ve tehdide karşı koyabilecektir. Atatürk Cumhuriyeti böylece ilelebet payidar kalabilecektir.